

Chương 136: Suy Nghĩ Của Ellen

(Số từ: 2900)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:18 AM 02/05/2023

“...Hai người đánh nhau à?”

"KHÔNG."

Cả hai chúng tôi đều đang trong tình trạng hoàn toàn kiệt sức, nên những nghi ngờ của vị linh mục đang trực là hợp lý, nhưng cả hai chúng tôi chỉ lắc đầu. Sau khi được niệm phép phục hồi, tôi cảm thấy tình trạng của mình được cải thiện nhanh chóng.

Tuy nhiên, khi liếc nhìn sang Ellen trong lúc vết thương của tôi đang hồi phục, tôi nhận thấy tình trạng của cô ấy tệ hơn tôi rất nhiều.

Tay và chân của cô ấy đầy những vết bầm tím trong tay áo dài, và người ta chỉ có thể cho rằng có nhiều vết bầm tím hơn trên thân và phần dưới cơ thể của cô ấy.

“Trông cô như vừa đánh nhau; cô đã làm gì khi đi ra ngoài?”

Vị linh mục nhìn qua cơ thể Ellen và hỏi cô ấy đã làm gì để có kết cục như vậy, nhưng Ellen lắc đầu.

"Giống như bình thường."

Ellen không nói gì thêm, sau đó tôi và cô ấy, người đã được thanh lọc bằng ma pháp phục hồi, rời bệnh xá và quay trở lại ký túc xá.

“...Tớ tưởng cậu ra ngoài chơi. Cậu đã làm gì?”

Tôi nghĩ rằng 4 cô gái đã đi chơi cùng nhau, nhưng dường như Ellen đã đi đến một nơi hoàn toàn khác.

“Tớ đến gặp bà dì tóc hoa râm.”

“...Cái gì?”

Một bà dì tóc hoa râm? Ellen đang nói về ai?

“Tớ đã nhờ dì ấy dạy tớ cách chiến đấu.”

“...Cậu. Cậu đang nói về Chị đại sao?”

Ellen và Harriet đã biết về Rotary, vì vậy tôi không có gì phải che giấu họ.

“...Đúng.”

Đợi đã, cô ấy đã quay lại Loyal? Ngay cả sau khi cô ấy đã đánh Ellen như vậy? Tôi nghĩ tôi biết Ellen đang nghĩ gì. Đây là lần đầu tiên cô thua đậm như vậy nên khá sốc.

Ellen có sốc đến thế không khi biết rằng cô nên biến đi vì cô sẽ chỉ cản đường? Đủ can đảm để yêu cầu người đã cố gắng giết cô dạy cô cách chiến đấu?

“Này... tớ biết tại sao cậu lại làm điều này... Tốt hơn là cậu nên dừng lại.”

“ ... ”

Tôi đã cảnh báo chắc chắn Loyar phải cẩn thận, nhưng cô ấy là kiểu người sẽ mất lý trí nếu tức giận. Tôi đã từng thấy cô ấy chiến đấu trước đây.

“Nếu Chị đại đánh cậu không đúng chỗ, cậu có thể sẽ... cậu sẽ chết trước khi mình biết điều đó. Cậu phải chọn đối thủ của mình cẩn thận hơn.”

Tôi không biết tại sao Loyar lại đồng ý chiến đấu với cô ấy, nhưng tình trạng thể chất của Ellen rõ ràng là hoàn toàn rối loạn. Nếu Loyar phạm sai lầm trong việc kiểm soát sức mạnh của mình, Ellen có thể chết.

“Tôi không muốn tình trạng như thế này xảy ra nữa.”

Ellen không muốn trải qua cảm giác quá yếu đuối để làm bất cứ điều gì - sự bất lực đó là lý do khiến Ellen cuối cùng ngồi dưới mưa trong sự bàng hoàng như vậy.

Ellen không muốn cảm thấy như vậy một lần nữa.

Ellen giữ yên tay khi chúng tôi đến tiền sảnh.

Ellen không nhìn tôi và cúi đầu xuống.

“Reinhardt.”

“Hả... Vâng”

Ellen nói như thể muốn yêu cầu điều gì đó từ tôi.

“Cậu là ai? Người đó là ai? Tại sao dì ấy cố giết tớ? Tại sao cuối cùng dì ấy không giết tớ? Tại sao cậu lại nói dối sau khi cậu được thả sau khi cậu bị

bắt cóc?... Tôi sẽ không yêu cầu cậu trả lời những điều này.”

Harriet và Ellen biết rằng lời khai của tôi sau khi được trả tự do hoàn toàn là dối trá. Họ chỉ đơn giản thả tôi ra sau khi trải qua khó khăn khi bắt cóc tôi, nhưng tôi không biết họ là ai—đó là lời khai sai sự thật mà tôi đã đưa ra khi trở về.

Tuy nhiên, cả Ellen và Harriet đều biết rằng tôi đã được thả sau khi họ đi tìm Loyar.

Ellen nói rằng mình sẽ không hỏi về chuyện của Loyar hay của tôi, vì vậy tôi không nên tò mò về chuyện của cô ấy.

“Vì vậy, tôi... tôi sẽ tiếp tục làm việc này.”

Ellen sẽ không tò mò về bất cứ điều gì liên quan đến tôi nữa. Đó là câu trả lời của cô ấy khi tôi yêu cầu cô ấy không tập luyện với Loyar nữa.

Đây thậm chí không phải là thứ mà tôi có quyền quyết định. Xét cho cùng, Loyar đáng lẽ phải là sếp của tôi.

Tuy nhiên, thực ra tôi là cấp trên của Loyar nên tôi có quyền quyết định việc này.

Thông thường, người ta sẽ nghĩ rằng Ellen đang hỏi nhằm người, nhưng thực ra cô ấy đã hỏi đúng người.

Cô muốn trở nên mạnh mẽ hơn. Theo tôi, cô ấy đã đủ mạnh, nhưng cô ấy thực sự khá tức giận vì gặp phải một người mạnh hơn mình rất nhiều.

Đó là một cảm giác kỳ lạ.

Ban đầu, Ellen được cho là một nhân vật hoàn toàn không có ham muốn chiến thắng. Cô ấy chỉ đơn giản là giỏi trong bất cứ việc gì cô ấy làm, vì vậy cô ấy là người sẽ luôn giành chiến thắng, bất kể cô ấy có nhắm tới nó hay không. Cô ấy thật tài năng.

Tuy nhiên, Ellen đã dính vào tôi và sự cố đó, và cuối cùng, cô ấy muốn tự mình cứu tôi nhưng lại bị một kẻ mạnh hơn cô ấy rất nhiều áp đảo, vì vậy cô ấy chỉ có thể ngồi nhìn. Cô tuyệt vọng.

Vì vậy, một cảm giác mới - mong muốn trở nên mạnh mẽ hơn - nảy nở trong Ellen.

"...Hãy làm những gì cậu muốn."

Tôi sẽ phải cảnh báo Loyar rằng cô ấy nên nhẹ nhàng hơn.

"Nhân tiện..." (Reinhardt)

"...?" (Ellen)

"Cậu không quan tâm đến tớ nữa sau khi cậu có vài người bạn mới phải không? Tớ đang phát điên đây"

"...Ah."

Ellen hơi sững sờ sau khi nghe những gì tôi nói. Rồi cô khẽ thì thầm, đôi mắt hơi sụp xuống.

“...Tớ xin lỗi.”

“...K-không. Tớ không nói điều đó để cậu nói với tớ điều này”

Tôi không muốn cô ấy nói xin lỗi; Tôi chỉ muốn cô ấy phản ứng như bình thường.

Ellen rất ý thức về tôi!

Tôi nghĩ rằng sẽ mất nhiều thời gian hơn để tâm lý của cô ấy bình thường trở lại.

Ngay cả khi tình trạng của Ellen cực kỳ nghiêm trọng, cô ấy đã trở lại hoàn toàn khỏe mạnh ngay sau khi được linh mục đang làm nhiệm vụ niệm phép hồi phục lên người.

Tất nhiên, cô ấy ăn nhiều hơn để tránh bị suy dinh dưỡng, giống như tôi trong giai đoạn đầu tập luyện khi thể lực rất thấp.

—Sau khi các lớp học kết thúc vào thứ Sáu, tôi đến nói với Loyar rằng cô ấy nên làm theo những gì Ellen muốn và hãy cẩn thận. Loyar bày tỏ sự không hài lòng về điều đó. Trên danh nghĩa, cô ấy là sếp của tôi, vì vậy tôi chỉ đơn thuần là yêu cầu một đặc ân, nhưng cuối cùng, đó không khác gì một mệnh lệnh.

“Vì vậy, chị đại, xin hãy chăm sóc cô ấy.”

“À...Cái này khó đấy.”

Loyar ra dấu đại loại như, ‘Thần ghét điều này! Tại sao thần phải làm điều này?!’ với đôi mắt của cô ấy. Mặc dù tôi không làm gì nhiều, nhưng đôi mắt của tôi đang nói với Loyar rằng: ‘Tốt hơn hết là cô nên làm điều này đi, đồ khốn!’.

Bề ngoài tôi tỏ ra rất lịch sự nhưng thực chất là ra lệnh cho cô ấy làm.

“...Sẽ Không phải lỗi của tôi nếu làm gãy vài cái xương của cô vì tôi không thể kiểm soát sức mạnh của mình đúng cách.”

"Được. Tốt thôi."

Ellen chỉ dừng cảm bước tới và nói điều đó.

Loyar dường như đã nghĩ rằng cô ấy sẽ không muốn trải qua chuyện đó nữa nếu bản thân hơi gay gắt sau khi đã chọc tức Ellen quá nhiều; tuy nhiên, biết cô ấy, Ellen có thể sẽ quay lại ngay vào ngày hôm sau và tiếp tục luyện tập cho đến khi hài lòng.

Ellen cũng có tinh thần khá mạnh mẽ.

Ngay cả khi cuối cùng cô ấy không làm điều đó, Loyar thực sự muốn giết Ellen trước đó và Ellen biết điều đó.

Nhưng Ellen vẫn thản nhiên đến bên Loyar và nhờ Loyar dạy cô ấy cách chiến đấu.

Các thành viên băng đảng có vẻ thích xem họ đánh nhau, nhưng Loyar không muốn họ nhìn thấy nên cô kéo Ellen đến một nơi vắng vẻ.

Những người khác có vẻ rất thất vọng vì điều đó.

Tôi cũng đã đi tìm xung quanh căn cứ băng đảng mới. Ngôi nhà đủ rộng để chứa toàn bộ băng nhóm, có khoảng 200 thành viên.

Công việc xây dựng được chỉ đạo bởi Daibun, Số Hai của băng đảng.

“...Chúng ta sẽ ổn nếu không có bất kỳ chuyên gia nào chứ?”

Tôi không nghĩ rằng họ đã thuê bất kỳ chuyên gia. Có lẽ họ đã tự xây dựng nó, phải không?

“Chúng ta đã đến nhiều nơi và trải nghiệm rất nhiều thứ, vì vậy cậu có nghĩ rằng một số người trong chúng ta đã xây dựng một thứ gì đó giống như một ngôi nhà ít nhất một lần không?”

"Ah."

Vì xuất thân của hầu hết những người ăn xin khá hỗn loạn nên một số người trong số họ dường như đã từng làm việc trong lĩnh vực xây dựng và kiến trúc trước đây. Daibun có vẻ như không phải là một trong số họ, nhưng anh ta dường như có kinh nghiệm giám sát những người có kinh nghiệm trong lĩnh vực đó.

Vì có nhiều người nên có nhiều bộ kỹ năng khác nhau. Nó thực sự hấp dẫn.

“Nhờ có cậu đây, Reinhardt.”

“Tôi chỉ nói vài lời thôi.”

“Vài ngày trước, Hội Đạo tặc đã hỗ trợ hết mình cho chúng ta để xây dựng một tòa nhà thậm chí còn lớn hơn.”

"Ồ vậy ư?"

Có vẻ như họ đã cung cấp cho chúng tôi rất nhiều tiền để xây dựng một cơ sở băng đảng mới nhằm giữ thể diện sau khi nhận được rất nhiều sự giúp đỡ từ tôi trong khi họ thực sự đang lên kế hoạch loại bỏ Băng đảng Rotary.

Ngay cả trong các tổ chức tội phạm, họ vẫn quan tâm đến những thứ như thể diện. Đối với những gì tôi đã làm cho họ, tất cả các thành viên của họ nên cúi đầu ba lần về phía tôi mỗi ngày.

Tuy nhiên, nếu thực sự xảy ra một cuộc chiến tổng lực, có thể ai đó đã chết, nhưng tôi may mắn là tôi không phải nhìn thấy vết máu nào sau khi bị bắt cóc.

Tôi nhìn quanh công trường xây dựng căn cứ băng đảng một lúc lâu trước khi đến nơi Ellen và Loyar đang huấn luyện.

Họ đã thay đổi địa điểm đến một nơi ở cực nam của Thủ đô Đế quốc, vì vậy không có nhiều người

ở đó. Nếu đi xa hơn một chút, người ta sẽ đến một khu rừng.

Ellen lăn lộn trên sàn như thể cô ấy lại bị Loyar đánh khá nặng, rồi cô ấy đứng dậy.

“Cô không thể sử dụng thanh kiếm đó sao?” Loyar bình tĩnh hỏi Ellen.

“Tôi sẽ không sử dụng nó... Tôi không thể triệu hồi nó nữa.”

Ellen ném một trong hai thanh kiếm tập cầm trên cây gần cô ấy về phía Loyar, và Loyar đã bắt được nó. Tôi đã tự hỏi tại sao cô ấy lại mang theo một số thanh kiếm luyện tập, nhưng có vẻ như là vì mục đích này.

“Hmm... Đã lâu rồi không cầm kiếm.”

Nói xong, Loyar có vẻ rất giỏi kiếm thuật.

Tất nhiên, cô ấy vẫn tiến về phía trước chỉ bằng sức mạnh và tốc độ phản ứng của mình, nhưng cuối cùng, Ellen vẫn không phải là đối thủ của Loyar.

Ellen cố gắng phản đòn khi kiếm của họ chạm vào nhau, cố gắng điều khiển nó, thay đổi trọng tâm và thậm chí loạng choạng sang các hướng khác nhau.

Tuy nhiên, ngay khi cô đỡ được đường kiếm của Loyar, thanh kiếm luyện tập của cô đã nhận quá nhiều sát thương từ cú vung kiếm khiến nó vỡ tan

tàn. Những pha xoay người của Loyar cũng cực kỳ nhanh.

Ellen không còn lựa chọn nào khác ngoài việc trốn tránh, vì đòn tấn công của cô ấy hoàn toàn không thể đạt được, sau đó cô ấy đã gây rối.

Thế chất của họ hoàn toàn khác nhau.

Đôi mắt với sự khác biệt quá lớn về thực lực, kỹ thuật trở nên hoàn toàn vô nghĩa. Ellen có vẻ sốc vì điều đó.

Tuy nhiên, thay vì tuyệt vọng, cô dường như đã nhận ra mình cần tập trung vào điều gì hơn.

Tôi đã không nói với Loyar hay Eleris về danh tính thực sự của Ellen. Tôi vừa nói rằng cô ấy là một cá nhân phi thường.

Loyar sẽ phản ứng thế nào nếu biết rằng Ellen là em gái của Artorius, chiến binh đã giết Ma vương? Cô sẽ nói rằng chúng ta phải giết Ellen, phải không?

Dù sao thì, tôi, Hoàng tử quý, đang theo dõi gián điệp của Ma giới, một Lycanthrope, huấn luyện em gái của anh hùng.

* * *

Sau khi luyện tập cả buổi tối, tôi và Ellen cùng ăn với tất cả các thành viên trong nhóm.

Đó không hẳn là một bữa ăn đúng nghĩa, chỉ là vài nắm cơm.

Một dấu hiệu cho thấy tình hình tài chính của băng đảng đã được cải thiện là chúng không chỉ là cơm nắm đơn thuần mà thực sự có thứ gì đó tương tự như thịt bên trong.

"Này, tiểu thư, cô bị thương khá nhiều. Cô có ổn không?"

"Chị thật là nóng nảy đấy, Chị đại."

"Làm thế nào chị có thể đánh cô ấy như thế này?"

"Im đi, lũ khốn nạn! Vậy thì ta có nên đứng yên không?"

Tất cả các thành viên trong nhóm đều có điều gì đó muốn nói khi họ nhìn Ellen nhai ngấu nghiến những nắm cơm.

Khi cô ấy đến, Ellen có vẻ như một đứa trẻ dễ thương và xinh đẹp, nhưng bây giờ cô ấy đang ăn cơm nắm, trông còn giống một kẻ ăn xin hơn cả các thành viên trong băng đảng, vì vậy họ không thể không thương hại cô ấy.

Tay cô run run khi ăn những nắm cơm. Ellen thực sự không thể tự đặt mình vào thế bất lợi. Loyar không phải là người mà cô ấy có thể tiếp nhận một cách miễn cưỡng; nếu cô ấy muốn được đào tạo, cô ấy phải chịu đựng điều này.

"...Tôi ổn."

Ellen đang ngơ ngác nhai cơm nắm, loạng choạng đứng dậy.

“Ugh...”

-Ồ! Chà!

Mọi người đều la hét khi thấy cô loạng choạng như vậy.

“Ha hả... Này. Các người làm cho ta trông giống như một kẻ xấu ở đây.”

Loyar tắc lưỡi như thể Ellen làm cô ấy khó chịu kinh khủng.

"Tôi sẽ quay lại sau..."

"Đừng mà."

“Tôi sẽ trở lại.”

Tôi đỡ Ellen đang loạng choạng, cùng với tiếng la ó rõ ràng của các thành viên băng đảng.

-Reinhardt, cậu. Cậu cũng là con trai hả?

-Nhưng chắc cậu ấy yếu hơn cô gái đó nhỉ?

-Bây giờ mà anh đề cập đến nó thì...

-Nếu họ kết hôn, cô ấy sẽ có cậu ta dưới ngón tay cái của mình.

-Cô ấy có vẻ là một cô gái có ý chí mạnh mẽ khác thường... Thấy cô ấy đứng dậy ngay cả khi bị Chị đại đánh rất nhiều.

“Chết tiệt...”

Có vẻ như một số hiểu lầm kỳ lạ đã hình thành trong tâm trí của các thành viên băng đảng.

“Cậu có ổn không?”

“Vâng...”

Ellen thậm chí còn không đủ sức để tự đi lại. Đó là một cảm giác rất kỳ lạ khi thấy Loyar áp đảo Ellen, người mà tôi chưa bao giờ có thể đánh bại trước đây. Tất nhiên, Loyar ám chỉ rằng mình sẽ không phải là đối thủ của Ellen sau vài năm nữa. Mặc dù tôi biết rằng Eleris rất đáng gờm, nhưng chỉ sau đó tôi mới nhận ra rằng Loyar cũng rất mạnh. Ellen bất tỉnh giữa chừng khi đi bộ về, vì vậy tôi phải cõng cô ấy đến Temple. Có vẻ như tôi đã kết thúc việc rèn luyện sức mạnh bổ sung vào ngày hôm đó.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading